

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Opavě**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 10 C 261/2018, o zaplacení 3352,55 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **O2 Czech Republic a. s.**, IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, a žalovaný **M. L.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 10 C 261/2018, o zaplacení poplatků za služby obsahu v celkové výši 3196,55 Kč s příslušenstvím, **je soud**.
- II. Usnesení Okresního soudu v Opavě ze dne 23. 11. 2018, čj. 10 C 261/2018-22, **se v rozsahu výroku I. zrušuje**.
- III. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 10 C 261/2018, o zaplacení poplatku za aktivaci čísla v celkové výši 99 Kč s příslušenstvím, **je správný orgán**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným 21. 2. 2019 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Opavě ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 C 261/2018 o zaplacení 3352,55 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně poskytovala žalovanému telekomunikační služby na základě smlouvy o O2 mobilních hlasových službách z 3. 5. 2015. Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se řídily smlouvou, Všeobecnými podmínkami poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací žalobkyně a ceníkem žalobkyně.

[4] Žalovaný měl za období od 1. 5. 2015 do 31. 7. 2015 uhradit poplatek za aktivaci čísla, cenu za volání na informační služby, cenu za volání na linku 1188 a poplatek za tištěné vyúčtování.

[5] Jelikož žalovaný nezaplatil za poskytnuté služby, obrátila se žalobkyně na soud. Návrhem podaným u Okresního soudu v Opavě se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit 3352,55 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

[6] Okresní soud v Opavě usnesením čj. 10 C 261/2018-22 řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.) a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Uvedl, že již z žalobního návrhu je patrné, že předmět řízení tvoří nedoplatky za volání na informační službu 1188 a s tím související náklady, což představuje spor mezi operátorem a jeho zákazníkem.

[7] Český telekomunikační úřad (dále „navrhovatel“) s postupem soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku, která byla vyúčtována jako aktivační poplatek a cena za volání na informační linky. Pravomoc navrhovatele je totiž dána v případě kumulativního splnění osobní a věcné podmínky; navrhovatel namítá nesplnění druhé z nich. Aktivační poplatek a cena za volání na informační linky nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, neboť vůbec nespočívají v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, ani není telekomunikační a přenosovou službou v sítích. Navrhovatel uznal svou pravomoc ve sporu o úhradu poplatku za tištěné vyúčtování.

[8] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[9] Podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech je negativním kompetenčním sporem ten, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Opavě i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

[10] Zvláštní senát v usnesení čj. Konf 38/2009-12 vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad. Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích splněna tehdy, *„pokud se spor týká povinnosti uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“*

[11] Z výpisů z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalovaného naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

[12] Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která představuje poplatek za aktivaci čísla a cenu za volání na informační linky, včetně linky 1188. Navrhovatel namítl, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť se nejedná o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

[13] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „*informační linky*“ či „*barevné linky*“ se v minulosti zvláštní senát již zabýval (viz například usnesení čj. Konf 32/2017-12 a čj. Konf 21/2014-13). Z judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací. Jedná se o poskytování tzv. „*služeb obsahu*“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě. Informační linkou 1188 se zvláštní senát také zabýval a shledal, že se rovněž jedná o „*službu obsahu*“, přestože ji může poskytovat i samotný operátor (viz usnesení zvláštního senátu čj. Konf 12/2018-12).

[14] Co se poplatku za aktivaci čísla týče, pak je třeba uvést, že aktivace sice nespočívá zcela ani převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, současně ale poskytovatel (žalobkyně) aktivaci neposkytuje účastníkovi (žalovanému) žádnou službu navíc. Jedná se o připojení k službám, které musí poskytovatel provést, jinak účastník služby elektronických komunikací nemůže užívat.

[15] Byť samotná aktivace nepředstavuje poskytování služeb elektronických komunikací, je na jejich poskytování úzce navázána, neboť bezprostředně předchází poskytování služeb elektronických komunikací a sama o sobě bez nich nemá smysl. Nejedná se tedy o žádný další vedlejší smluvní vztah mezi poskytovatelem a účastníkem, naopak je zde úzká souvislost s plněním smluvních závazků ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací.

[16] Zvláštní senát v usnesení čj. Konf 27/2018-13 v obdobné věci týkající se suspendačního poplatku, tedy poplatku za odpojení od služby, přiřkl pravomoc navrhovateli. Pokud spor o poplatek za odpojení služby rozhoduje navrhovatel, přestože nepředstavuje poskytování služeb elektronických komunikací, měl by rovněž rozhodovat ve sporech o poplatek za připojení ke službě.

[17] Zvláštní senát upozorňuje, že úhradu za aktivaci je třeba odlišit od úhrady ceny, na niž vznikl žalobci nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení. K projednání a rozhodnutí sporu o později zmíněnou úhradu je příslušný soud (viz usnesení zvláštního senátu čj. Konf 124/2003-5). Rovněž je třeba aktivační poplatek odlišit od servisního poplatku, který pokrývá náklady na provoz, administraci, technické zajištění a zákaznický servis. Zvláštní senát v usnesení čj. Konf 4/2015-29 uvedl, že „*nepovažuje servisní poplatek za poplatek za poskytování služeb spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací či přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání, nýbrž za poplatek založený běžným soukromoprávním vztahem.*“ Pravomoc rozhodovat o servisních poplatcích mají tedy soudy.

[18] Z uvedených důvodů je k rozhodnutí o věci v rozsahu zaplacení částky 3196,55 Kč dána pravomoc soudu (výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání

rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Opavě čj. 10 C 261/2018-22 a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.). Český telekomunikační úřad bude dále pokračovat v řízení vedeném dosud u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 10 C 261/2018 o zaplacení 99 Kč s příslušenstvím, jakož i o zaplacení 57 Kč (za tištěné vyúčtování), které navrhovatel neučinil předmětem kompetenčního sporu.

[19] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. března 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu